

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 października 1924 r.

o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 t. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107), zarządza się co następuje:

§ 1. Lokale reprezentacyjne wolne są od opłaty. Mogą je użytkować: Prezes Rady Ministrów, ministrowie i wojewodowie, o ile lokale te istnieją w dotyczących gmachach państwowych, lub gmachach przez Skarb Państwa wynajętych, względnie administrowanych.

§ 2. Wojskowi i funkcjonarjusze państwowi, którzy z tytułu swej służby mieszkają w przydzielonych im mieszkaniach służbowych, opłacają za te mieszkania komorne w wysokości dodatku na mieszkanie, przysługującego im na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. w sprawie dodatku na mieszkanie (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673).

Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez władze przełożone funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym zawodowym:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem,

b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Szczegółowe listy mieszkań służbowych ustalą właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3. Za podstawę obliczenia wysokości opłat za korzystanie z mieszkań otrzymywanych przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych od Skarbu Państwa w naturze poza przewidzianymi w §§ 1 i 2 służyć będzie podstawowe komorne w myśl postanowienia art. 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 39 poz. 406).

§ 4. Dla lokali, które przed rokiem 1914 nie były wynajmowane, wysokość podstawowego komornego, wymienionego w § 3 oznacza się jak następuje:

A. Miejscowości dzieli się na cztery kategorie, odpowiadające podziałowi miejscowości na klasy w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. w sprawie dodatku na mieszkania (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673).

Miasto stołeczne Warszawa stanowi odrębną kategorię.

B. Wysokość podstawowego komornego od jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej w rozumieniu art. 4 i 6 ustawy o ochronie lokatorów ustala się dla:

miasta stołecznego Warszawy na	11 — 16 zł. rocznie
miejscowości kategorii I	" 10 — 14 " "
" " II	" 8 — 12 " "
" " III	" 6 — 10 " "
" " IV	" 5 — 8 " "

a to zależnie od jakości i wartości czynszowej mieszkania.

Wysokość opłaty ustala władza lub urząd sprawujący zarząd budynkiem.

§ 5. Od podstawowego komornego obliczonego na zasadzie §§ 3 i 4 pobierane będą należności, zgodnie z postanowieniem art. 6 ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39 poz. 406).

Należności te wzrastają zgodnie z postanowieniami art. 6 ustęp 3 ustawy o ochronie lokatorów.

§ 6. Postanowienia art. 7 i 8 ustawy o ochronie lokatorów, traktujące o opłatach dodatkowych mają analogiczne zastosowanie do pomieszczeń, wymienionych w §§ 3 i 4 rozporządzenia niniejszego, zaś do pomieszczeń wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia postanowienia ustępu 1 p. a art. 7 ustawy o ochronie lokatorów.

§ 7. Opłaty obliczone według zasad §§ 2, 3, 4 i 5 odnoszą się wyłącznie do lokali mieszkalnych, natomiast za użytkowanie zabudowań gospodarczych, placów, ogrodów i t. p. pobierane będą opłaty dodatkowe, stosownie do wartości użytkowanych przez lokatorów przedmiotów.

§ 8. Niepobracone czynsze do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia winny być uiszczone w 12 ratach miesięcznych, przyczem za każdy ubiegły miesiąc przyjmuje się czynsz w wysokości $\frac{1}{3}$ czynszu, przypadającego za miesiąc czerwiec 1924 r. o ile wysokość czynszu nie została niżej ustalona obowiązującymi w swoim czasie przepisami prawnymi.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1924 r. i nie dotyczy mieszkań, zajmowanych przez funkcjonarjuszów państwowych poza obszarem Państwa.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia zleca się Prezesowi Rady Ministrów, oraz Ministrom: Skarbu, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Kolei, Spraw Wojskowych i Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*
